

[Aage Fogh.]

er, til børnene, og sådan går der altså 135 mill. kr. Der er forskellige andre udgifter forbundet med denne lovgivning, og jeg vil skønne, at man kommer ned på et sted omkring 500 mill. kr., som altså er det provenu, der kommer ud af det.

Det er imidlertid under forudsætning af, at bestemmelserne om merindkomstbeskatning ophæves. Om det problem vil jeg gerne sige, at jeg har aldrig — jeg understreger det meget stærkt — aldrig nogen sinde været tilhænger af bestemmelserne om merindkomstbeskatning eller om retten til at forudbetale skat. Jeg har desværre ikke stemt imod, og derfor tager jeg det medansvar, som jeg må have i kraft af, at jeg ikke sansede i fjor eller tidligere at stemme imod disse tåbelige bestemmelser. Jeg har stemt for dem, og de må derfor opretholdes, fordi befolkningen skal have det sådan, at den ved, at når vi har lovet den noget, skal det også holdes. Disse bestemmelser skal også overholdes. Jeg har en personlig bekendt, der kom til mig lidt før jul og sagde: „Hør, vi har 5 000 kr., som vi godt kunne betale af på skatten nu; skal vi gøre det?“ Jeg svarede: „Jeg tør ikke tilråde noget bestemt, men jeg mener, at der er sikkerhed for, at der igen i det nye år er merindkomstfradrag.“ Manden lod være at betale af på skatten, og jeg ville være forfærdelig dårlig tilpas, hvis man nu sletter retten til at trække fra på merindkomsten. Det kan man af moralske grunde ikke gøre. Det ville jeg beklage meget. Om det kan være forsvarligt delvis at gøre det, kan vi diskutere, men det er jeg også lidt betænkelig ved.

Hvis man så vil spørge, hvordan jeg vil skaffe dækning i kassen, skal jeg nævne nogle eksempler.

Her vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at det ærede medlem og jeg er 100 pct. enige om, at den dans, der foregår rundt om guldkalven ved salg af jord og byggegrunde, bør standses. Jeg vil sige det så alvorligt, som jeg kan. Folketinget kan simpelt hen ikke være bekendt ikke at foretage sig noget for at standse den vilde spekulation. Jeg traf for nogen tid siden en kammerat, der havde solgt en gård i Tåstrup. Han købte den i tredive for 300 000 kr., han solgte den for 3 300 000

kr. Vi kender hinanden godt, og han sagde til mig med et smil på læben: „I er ikke rigtig kloge inde på Christiansborg, siden I tillader mig at gå med 3 mill. kr. uden at kræve en eneste øre i skat.“ Jeg siger: hør! Derfor er den første betingelse for, at jeg vil være med til noget her, den, at vi gør, hvad vi kan for at standse denne dans om guldkalven, der foregår navnlig dér, hvor der skal skaffes bopæl for vore medborgere. At det kan gøres, er jeg ikke i tvivl om. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har anvist, at det kan gøres, det er bare et spørgsmål om at ville. Jeg kan ikke forstå, at nogen her overhovedet kan tænke sig at gå ind for almindelig omsætningsskat uden først at have prøvet på at skaffe pengene ad anden vej.

Jeg vil også gerne sige et par ord om den grundværdistigningsskat, vi gennemførte for to år siden. Jeg hørte med stor interesse den særligt sagkyndige på dette område, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, for et par dage siden udtale sig om dette spørgsmål. Han sagde på en temmelig overlegen måde, at det kom der jo aldrig noget ud af. Nu vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at der er jo forskel på, om det ærede medlem taler om søndagen eller om tirsdagen. Om tirsdagen er der lejlighed til at sige imod, det er der ikke om søndagen, og derfor er det noget af en letsindighed at fremsætte sin påstand på den måde, det skete her. Det, der er i vejen med denne lov, er nemlig simpelt hen det, at vurderingerne ikke er ført à jour. Hvis vi fører vurderingerne à jour, tror jeg nok jeg tør garantere for, at så skal virkningerne nok fremkomme. Må jeg nævne et bestemt eksempel. For ganske kort tid siden solgte fhv. minister Oluf Pedersen, grundskyldsmænd, 4 grunde, som han fik betalt med vistnok nogle og halvfemstusinde kroner. Han kom ikke af med noget væsentligt beløb. Hvorfor? Fordi grundene ikke var vurderet til mere — så vidt jeg ved — end nogle og tyvetusinde kroner. Ved siden af disse grunde ligger mindst 50 grunde, der er velbeliggende for salg. Hvis de blev vurderet op nogenlunde på linje med det, de byggegrunde blev betalt med, som blev solgt, kan man være rolig for, at så kom den jord frem, og så ville den falde i pris. Så kan det godt